

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

I. Qvi sint Canonici S. Scripturæ libri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Perge age nunc Calvine, lib. Instruct. de Libert. c. 14. Libertinis obiectare, quod *Deum in diabolum transformat: cum tute ad diaboli magisterium transieris ipse.*

Hinc de effectu testatur Lutherus in Postilla Ienensi anno 1559. conci. 2. Dom. i. Aduentus. *Ex hac doctrina mundus indies usque deterior evadit. Iam homines sunt obsecuti septem diabolus, cum ante a solum ab unico tenerentur. Diabolus inuolat iam turmatim in homines; ut sub clara luce Evangelij seipssifiant auariores, callidiores, audacieores, ac deteriores, quam unquam fuerint sub Papatu. Vide & To. i. Witt. fol. 170. Et verum est testimonium eius. Atque hec vniuersim de Protogenecologia Luthero-cantiana. Potro propius ad rem.*

QVÆSTIO I.

Qui sunt Canonici S. Scripturae Libri?

I. HÆRESIARCHIA. Simoniani, & Basilidiani, sub annum 35. Marcionita sub annum 146. apud Irenæum 15. c. 20. 22. 29. Manichæi sub anno 276. apud Epist. 1. hæresi 66. Bogomiles sub annum 118. apud Euthymium Panoplia far. 2. 11. 23. 22. Albigenes. sub annum 120. teste S. Antoni opera. 4. 11. 11. 6. 7. hi Vetus Testamentum despuebant, vta Malo Deo dicatum.

ANABAPTISTÆ, in Colloquio Frankenkentali, Vetus Test. huius aliter ad fidem valere Censuerunt, quam quatenus cum Nuevo concordat.

PAPISTA. i. At hi Nouatores in hæresiarcharum olim damnatorum anathemainuadunt scientes; Christo aduersarij, Luc. vlt. Necesse est impleri omnia, que scripta sunt in Lege Moysi & Prophetis, & Psalmis de me. Apostolo contrarij Ro. 1. Gal. 4. Hebr. 1.

2. Contraque ipsos pugnarunt Epiphanius, Augustinus, Petrus Clunianus.

II. HÆRESIARCHIA. Hebrei in Talmud. Or. 4. c. 3. librum Iob exauferant: quod Iobum existente unquam negent. Alii eum commentarius illustrant Rabini, sed sibi reprobant. ut quisvis & corde peccatit, Dei paviditatem abnegat & resurrectionem; ideoque ruitas propter expendit.

LUTHERUS in Conuivialibus sui de Patriarchis Proph. non credit sic gesta omnia, sicut in libro Iob enarratur: esseq; hic eeu fabula argumentum, ad eum plam patientiae proponendum.

PAPISTA. At de Iobi encomio Ezechiel, c. 14. Si stererit Noe, Daniel & Iob ipsi in insula sua liberabunt animas suas. 1. ob. 2. Jacob, 5. &c.

III. HÆRESIARCHIA. Quidam apud Philistini in Caral her. c. 112. repudabant Ecclesiasten, velut seneam ex minato Salomonem conseruandum. Sic Cantica Cant.

LUTHERUS in Conuivial. serm ait, Ecclesiasten videtur ubi octeis & calcaribus destitutum, quitate tantum in socis; ceu toleret ipse, cum adhuc esset in cenobio.

PAPISTA. Ecclesiastes vero omnino honestatis, sobrietati que magister est, & fluxarum despectum terum condonet; scelerus epulonum ac voluptuariorum Aristarchus: Neq; pauca est vulgi dicit opinione, non sua. Vere igitur, c. 2. affirmat, Sapientia quoque perseverans tecum. Ideo Nondum amore mulieris desperit, cum Ecclesiasten conscripsit Castallio, teste Beza, sensit Cantica impunæ esse libidinis, ac filiæ Pharaonis erotica.

IV. HÆRESIARCHIA. Mopsuestan. In Hebrewi Baruch propheta non repertitur.

Hinc eum reiiciunt CALVINVS Inflit. 3. 1. 10. §. 8. KEMNITIUS Lutheranus in exam. Trid. 1. 4.

PAPISTA. i. At & THEODORVS MOPSUESTANVS olim omnes Prophetas despuebat, teste Syn. v. Coll. 4. 2. De-

2. Deinde, Reclamarunt ijs S. Patres

Cyp. Hilar. Cyril. Clemens Alex. Euseb.

&c.

V. HÆRESIARCH. IUDAET, ait S Hieron. præfat. in Dan. reiciebant c. 3. Danielis & c. 14. Itemque Porphyrius.

KEMNITIUS, cum Lutheranis, in Exam. Trid. s. 4. similiter; Item & Anabaptistae.

Erasmus quoque cum Paganis & Iudeis historiam Susannæ sublannat, & exhibeat, Contra S. Patres & Concilia. Iudeum cum iisdem impiis, ac Magdeburgenses etiam Tobia, Judith, Sapientia, Ecclesiastici, Machabæorum libros & S. Canone proscribunt. Vide Lutherocal. p. 1. q. 1. Bonos quidem & sanctos libros eos concedunt; ut infallibilis esse veritatis sic, vt ex iis firmare queant argumenta, negant.

PAPISTA. Jugularunt istos cum hisce, sanctosq; libros definierunt, anno 397. Concil. III. Carthag. Can. 47. & Trident. s. 4. Item & S. Patres. Est autem figuramentum Kemnitij, quosdam esse libros sacros; & non tamen infallibilis Veritatis. Nam quomodo Veri norma forent?

VI. HÆRESIARCH. Faustus Manichæus, sub an num 490. teste Aug. l. 32 contra Faustum. ca. 2. & l. 33. c. 3 Euangelia, dixit esse ab aliis conficta, itemque Epistolas: nil scripsit Apostolos.

Alij, & Tchnici, & sub annum 356.

Iulianus, esse ab Apostolis scripta, at errare sepe, pugnareque secum.

Cum hisce sensit Otto Brunsfeld. Lutheranus, teste Cochlear. l. de Ser. & Eccl. c. 1. & 4.

LUTHERVS in præfat. ad Nouum Test. lat. S. Ioannis Euangeliū, eius 1. Epistola, & Pauli ad Romanos Galatas, Ephesios, prima Petri, hi libri tibi ostendunt IESVM, docentque omnia scitu necessaria; & beatus es, et si alium librum nunquam legas aut audias. Abolenda opinio est tantum esse quatuor Euangelia: Ioannis Euangeliū est unicum, pulcrum, verum. To. 2. Ienen. fol. 318. Omnia qua Apostoli scriperunt unum sunt Euangeliū: proinde non rectum est, quod 4. Euangeliſta numerentur.

CALVINVS in Luc. 16. differens Christus duras & longe peccata adhibet similitudines; qua in Luc. 22. v.

13. non ex omni parte quadrant; in Mat. 7. vers. 12. Superuacuas illationes. Nec, in Ioan. 1. satis aptas proposito. Sæpe; Mat. 9. v. 5. Parum solidè atoxicinatur. Item in Mat. 18. Verba Prophetarum in alienum sensum deflectit. Item in Mat. 12. v. 25. Parum solidè refutat aduersarios.

Item in Luc. 7. v. 29. Evangelij Christi gloriam valde obseurat, quod Discipulos filii ille non nisi ex quisquilijs & face populi colligere potuit.

PAPISTA. At ista refutant S. Patress; in primis Irenæus l. 3. c. 11. Tert. l. 4. in Marcionem. &c. Et quatuor Animalia via Ezechieli, & Ioanni.

2. Deinde Fallereetur & falleretur Paulus ad Colos. affirmans in Christo esse thesauros omnes scientia & sapientia Dei. Desipuerint, qui Mat. 7. Luc. 2. Ioa. 7. dicebant: Nunquam sic homo locutus est. Quis talia peripateticum contra Aristotelem effutire pateretur? An non h. e. cū Iuliano, Luciano, Porphyrio veteres philosophos Christo anteponere; quod, quam Christus; longè solidius sua dogmata confirmasset?

Quanto Alcoranus de Christo honorificentius? Vide Theuet. l. 6. c. 5. Vade age, garri Erasme in annot. ad c. 2. & 27. Mat. Non esse metuendum, ne totius Scripturæ corruat autoritas, si leuis error in ea deprehēdatur: præsertim cum Euangelistas interdum memoria lapsos dicit Aug. l. 3 de Confen. Euang. c. 7. Sed singit hoc Erasmus.

VII. HÆRESIARCH. Inimici veræ fidei, ait Aug. l. 2. de adulterinis coniugis, ex nonnullis codicibus eralerunt historiam de Adultera, Ioan. 8.

ERASMVS in annot. ad Ioa. 8. Negat esse historiam, sed parabolam meram: Negatque certe olim fidei fuisse. Vide in Lutherocal. p. 1. q. 1. plura alia,

PAPISTA. At eam agnoscent grauiissimi S. Patres Græci ac Latini:

X. Panno-

Pannonius, Athanasius, Chrys. Hier. Ambros. &c.

2. Pariter idem Erasmus in 1. Ioan. ca. vlt. illa verba; *Tres sunt, qui testimonium dant.* &c. ait in dubio fuisse olim; esse que oportere pertendit.

AT S. Patres eadem Canonica agnoscunt, ac venerantur.

VIII. HÆRESIARCH. Marcion sub annum 146. teste Hieron. prefat ad Titum; & Arius, teste Theodoro in pref. ad Hebr. Epistolam ad Hebreos neque Paulie; neque Sacram fingeabant.

LUTHERANI similiter. Vide in nostro Lutherio-cal. p. 1. q. 1. §. 2.

CALVINISTÆ verò esse quidem Apostolicam per rendunt; Ecclesiis tamen sit, addubit. Ita Cal. Institut. impress. anno 1554. c. 8. §. 216. &c. 10. §. 83. Ministri in Cœfessione oblata Pissiaci art. 3.

PAPISTA. Reclamat & condemnat istud omnis retrò veneranda Antiquitas Christiana, apud Bell. l. 1. de Verbo Dei c. 17.

IV. HÆRESIARCH. Pelagius sub annum 410. Manichæi, similesque hæretici, (queritur S. Hieron. contra Pelag.) vt fauorem sibi plebis conciliarent; scientiam Legis ac Scripturæ quibusuis, adeoque ipsis etiam mulierculis tribuerunt.

LUTHERO-CALVINISTÆ iubent et quosunque scrutari, & iudicare Scripturas.

PAPISTA. Istud explicatus per tractavi, & refutavi in meo Lutherio-cal. p. 1. q. 4.

2. Etverò S. Patres docent, non aliunde tot hæreses ac schismata esse proseminalata; quam quod Scriptura quibusuis esset prostituta, vt legerent, iudicarent, & ad sua quisque commenta accommodaret. CONTRA Jacob. 3. Nolite plures Magistri fieri. &c.

QVÆSTIO II.

An commune sit hereticis odium S. Traditionum?

HÆRESIARCH. Ex horum Traditiones reiciuntur, consensu pertinace, omnibus retrò sculis, docemus Orthodoxi cassiminiè repudiandas

esse; Sed iuxta omnium S. Patrum consensum, culti diendas. Ecce aliquam tibi Inductionem.

1. Valentinianus sub annum 146. & Marcionista aspernati Traditiones, teste Irenæo l. 3. c. 2. Petri l. de prescript.

2. Donatista sub annum 306. è solis Scripturis pugnabat; S. Aug. l. de Vanitate Ecl. c. 19. &c. per Traditiones oblitus erat.

3. Ariani sub annum 317 nul. nisi scriptum, audiabant; omne Traditionum responsum: teste Hilario l. contra Constantium, Epiph. hæresi 69. 73.

4. Arianisti sub annum 357. idem, ait Epiph. hæresi 5. De Eunomianu sub annum 360. idem. Bafili. de Sp. Sancte c. 27.

6. De Nestorio, Euthychete, Dioscoro. &c. Basilius Aeyr. in Synodo VII. act. 1.

7. De Apollonius idem, S. Bern. hom. 66. in Can.

8. De Vvileff sub annum 1380. testatur Tho. Wal-

densis l. 1. dicit in antiquis fiduci. &c. Et sic de ceteris Ergo. &c.

LUTHERANI & CALVINISTÆ, minores istorum sequaces sunt gnauit. Vide in meo Lutherio-cal. p. 1. q. 5.

PAPISTA. 1. Sicut hodierni Notatores hæresin suā de contemnēdis Traditionibus accepunt per manus Tridentium Archihæreticorum prisconis. Ita & nos à S. Patribus accepimus & dicimus. Idem de Traditionibus, omnī cum honore venerandis. 2. Mos omnium Gentium fuit, Traditionibus stans. De Iudeis, extra Scriptam legem, traditionū obseruantibus, testatur Orig. hom. 5. Num. & Com. in Ro. 3. Hilar. in Psal. 2. Euseb. l. 7. hæs. c. 28. &c. De Rebus sp. vt Athenis; Pericles diuisitius in Scriptum, & non scriptum. Aris. l. 3. polit. c. 11. statuit regendam ciuitatem partim optimis legib.; partim arbitrio optimi viri. Et hoc vocat Ius animatum lib. 5. de morib. ca. 4. Lacedæmonijs Lycurgus nullam dare scriptam voluit legem; ait Plutar. sed solis vti Traditionibus; quod essent in agendo, quam legendo diligentiores. Romanis placuisse traditiones, patet ex Cic. l. 1. de legibus. De Gallorum Druidibus seu lapicen-